

BIBLIOTEKA
SHTETIT

844-1
N 41

ISUF NELAJ

Pozbret
pranvera
vjersha

814-1
1409

ISUF NELAJ

Po zbret pranvera.

vjersha

12873

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

M O T I V E T

Nga fshati kam zbritur
në Bibliotekën kombëtare

Pallton gri të malit
shallin e bardhë të borës e lash në garderobë.
Dhe bisedat shqetësimet e fshatit e qytetit
nëpër raftet e gjata të bibliotekës.

Në sallë ka shumë studjues
sa shumë heshtje sikur s'ka njeri,
akustika e sallës sikur përplaset
në mendimet e ngröhta të studjuesve
dhe me një tingëllim të lapsit e fletës.

Letrat e shkruara si parcelat e mbjella,
motivet plot zhurmë
derdhen qetë-qetë
nëpër brazdat e rimave e vargjeve.

NË SYTË E XHA LOZIT DRITË

Fotografinë e Enverit e solli i biri në shtëpi,
në sytë e xha Lozit dritë.

Para syve të tij Herra j hoqi pardsynë e ullinjve
në këtë mbrënjë
e u vesh me dritë,

E sa korniza kishin p regatitur për portretin,
plaku me drurin e zgjedhur në majën e Gamnit,
djali me kallinjt e tarracave të malit,
nusja me qëndismat e lëndinave të bukura.

Para syve të tyre Herra j hoqi pardsynë e ullinjve
e u vesh me dritën e gëzimit.

Herra j, 1973

A U T O K R I T I K Ë

Autokritikë, jo vetëm në mbledhje,
autokritikë, belin, shatin më thellë,
autokritikë dhe më shumë tokë e mbjellë.

Autokritikë, kuadri më shumë kalitje,
teoria më afër praktikës,
më shumë mund e djersë në stërvitje.

Autokritikë, më shumë libra të lexuar
më shumë poezi të shëndosha,
më shumë nota
në pentagrame brazdash, shinash, rrugësh.

Autokritikë jo veç me fjalë.
Shoku im mjek natën preu më shumë me gër-
shërë,

mësuesi gjer në orët e vona
në ëndrrat e voglushve ballin ka vënë.

Ta nxjerrim nga guaska e fjalëve
autokritikën, s'e kemi të lehtë,
ndaj kur ngrihem, fjalët rëndojnë si trarët
e më derdhet mbi krye një dush me djersë.

PO ZBRET PRANVERA

Pranvera po zbret,
me dushin e shirave të buta
po lan kokat e maleve nga shkuma e dimrit,
po zbret nëpër kodra, nëpër fusha,
duke tundur tufat e luleve të pemëve,
po zbret duke u shlodhur
nëpër stolat e tarracave,
duke përfshirë tërë peizazhin tonë të ri.

Pranverë e re
në zemrën tonë të re.

QYTETI I ZONËS B

Toponomastika mbledh krahët t'i bëjë vend
këtij qyteti këtu, ku fryn veriu i ashpër,
në këtë grykë ku Valbona e Drini në marshim
dorën njeri-tjetrit miqësisht i japin.

Këtu klubi i punëtorëve, këtu dyqane,
nga çdo vend i atdheut këtu kanë ardhur,
këtu të rinj të gëzuar, të reja të shkathta,
këtu dhe të fejuar dhe gra me barrë.

Këtu jeta rrjedh si ujët e lumit
mes shqetësimesh të mëdha të ditëve e të
netëve,
mes shpërthimeve të betejave e fitoreve
me dritën bashkë lindin edhe njerëzit.

Toponomastikā mbledh krahët e t'i bëjë vend
toponomastikës së re të këtij qyteti,
ku pa gojëdhëna, pa legjenda, thjeshtë
u bë emërtimi i çdo vendi.

SHOQES SË KLASËS

Shoqe e fëminisë,
në oborrin e kujtimeve vjen shpesh
me atë çantë të vogël,
me ata flokë të lidhur me fjongo.

Ajo fjongo si ylber bashkon dekadat,
ajo fjongo si ylber që s'e preka kurrë.

Ajo fjongo sot mbush horizontin, largësinë
e na lidh ne nëpër skelat e ditëve
duke lartësuar vitet e së ardhmes,
ajo fjongo...